

Vụ án Mặt Trăng

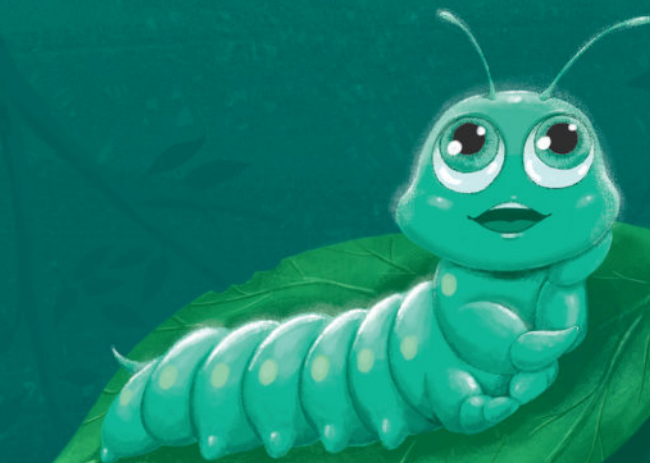
Khi Bướm Su Su còn là một chú Sâu Bướm, Mặt Trăng vẫn còn trên bầu trời. Su Su rất thích nằm ngủ dưới ánh trăng. Dù nhắm mắt lại chẳng nhìn thấy Mặt Trăng, nhưng ánh trăng vẫn chảy menh mông bàng bạc. Nằm ngủ trên cây có ánh trăng chảy trên thân mình thật tuyệt!

Sâu Bướm Su Su đã ngủ dưới ánh trăng cho tới khi trở thành một chú Nhộng. Nhưng lúc chui ra khỏi kén, trở thành một chú Bướm xinh đẹp, Su Su chẳng còn nhìn thấy Mặt Trăng trên bầu trời đâu nữa.

- Thật lạ! Mặt Trăng đâu rồi nhỉ? - Su Su giờ đã thành một chú Bướm, buồn rầu thốt lên.

- Chắc ai đó đã ăn cắp Mặt Trăng rồi. - Chú Sâu Non nằm trên cây nói.

- Ai ăn cắp Mặt Trăng mới được chứ? - Bướm Su Su bực bội.

- Làm sao tớ biết được. - Sâu Non nhún vai. - Mặt Trăng quá đẹp, ai chẳng muốn Mặt Trăng là của riêng mình.

Phải tìm ra kẻ nào ăn cắp Mặt Trăng. Bướm Su Su đoán kẻ ăn cắp Mặt Trăng có khả năng là... Đom Đóm. Bụng Đom Đóm phát sáng, có khi Đom Đóm đã nuốt Mặt Trăng vào bụng cũng nên. Bướm Su Su và Sâu Non cất công đến nhà Đom Đóm để hỏi cho ra lẽ.

- Chúng tớ muốn biết có phải cậu đã ăn cắp Mặt Trăng không? - Bướm Su Su và Sâu Non nghiêm trọng hỏi.

- Cái gì? - Đom Đóm nhảy cẫng lên. - Tớ ăn cắp Mặt Trăng á? Tại sao tớ phải ăn cắp Mặt Trăng cơ chứ?

- Nhưng bụng cậu phát sáng. - Bướm Su Su và Sâu Non hòa vào nói.

- Bụng tớ nhỏ xíu mà Mặt Trăng thì quá to làm sao tớ nuốt trôi cơ chứ? - Đom Đóm ưỡn cái bụng nhỏ xíu ra.

Cũng có lí nhỉ? Làm sao Đom Đóm có thể giấu Mặt Trăng vào bụng được? Bụng Đom Đóm bé thế kia mà!

- Tổ nghĩ ra rồi, có thể Chuột Đồng là kẻ ăn cắp Mặt Trăng. - Sâu Non reo lên.

- Sao lại là Chuột Đồng? - Bướm Su Su ngạc nhiên.

- Chuột Đồng không thích Mặt Trăng. Trăng sáng quá, Chuột Đồng đâu có chạy lung tung được. - Sâu Non tỏ vẻ hiểu biết.

Cả bọn kéo tới nhà Chuột Đồng đòi lại Mặt Trăng. Tìm được nhà Chuột Đồng thật là khó,

vì Chuột Đồng chẳng sống nơi nào cố định. Chuột Đồng cứ sống mai hang này một hốc khác, nên tìm chóng cả mặt. Cuối cùng cả bọn cũng gặp Chuột Đồng đang chạy trên đường, miệng còn ngậm một miếng bánh to.

- Này tên ăn trộm kia! Trả Mặt Trăng cho chúng tớ. - Bướm Su Su, Sâu Non và Đom Đóm cùng kêu lên.

Chuột Đồng bất ngờ, rơi cả miếng bánh trong miệng, chối đây đây:

- Làm sao tớ dám ăn cắp Mặt Trăng cơ chứ?
- Chuột Đồng chít chít kêu lên. - Tớ vài lần cuồn trộm thức ăn, nhưng Mặt Trăng thì không hề. Thề đấy!

Đom Đóm không. Chuột Đồng không. Ai là tên trộm ăn cắp Mặt Trăng cơ chứ? Không có Mặt Trăng bầu trời buồn thiệt buồn. Những ngôi sao nằm lẻ loi xa tít. Có ánh trăng những đám mây mới sáng bồng bênh trên bầu trời. Con đường không có ánh trăng tối thui, chẳng bàng bạc mệnh mông gì cả.

Bướm Su Su, Sâu Non, Đom Đóm và Chuột Đồng ngồi buồn thiu trên cánh đồng tối thui, vắng vẻ.

- Tên trộm ấy phải nhanh tay lắm, thì mới ăn cắp được Mặt Trăng mà không ai phát hiện. Còn tớ trộm thức ăn, vừa kêu chít chít là bị phát hiện ngay. - Chuột Đồng chép miệng.

- Nhìn kìa! - Sâu Non reo lên. - Cả bọn há hốc nhìn lên bầu trời. Một mảnh trăng nhỏ, mỏng như lưỡi liềm, đang nằm trên bầu trời đầy sao và bồng bênh mây trắng.

- Ai đó đã trả lại Mặt Trăng rồi. - Đom Đóm thì thầm.

- Nhưng chỉ trả có một miếng, chắc tên ấy đã ăn mất phần còn lại rồi. - Bướm Su Su tiếc rẻ.

Bướm Su Su, Đom Đóm, Sâu Non và Chuột Đồng ngồi giữa cánh đồng, ngấm và canh chừng Mặt Trăng. Cả bọn chưa biết rằng Mặt Trăng không bị ai ăn cắp cả. Mặt Trăng chỉ mọc và lặn theo chu kì.

Sóc đi ngang qua, thấy cả bọn ngồi canh mảnh trăng lưỡi liềm, để phòng kẻ trộm lấy đi, thì há hốc nhìn.

- Ngộ thật! - Sóc nhún vai. - Mặt Trăng xa thế, ai mà ăn cắp được cơ chứ?

Cô giáo Ếch

Này cô giáo Ếch đến đầm lầy Tí Hon, cả đầm lầy chưa ai biết đọc cả. Rắn múa dẻo nhất đầm lầy, nhưng Rắn chẳng thèm đi học. Học để làm gì? Rắn chỉ thích múa dẻo và ngủ thôi. Dế cũng chẳng thích đi học tí tẹo nào. Dế yêu âm nhạc, đến lớp học ngoài biết đọc sẽ được học thêm về âm nhạc. Nhưng Dế nghĩ giọng gáy của mình hay rồi, học làm chi cho mệt. Cá Vàng càng lười biếng hơn. Cá thích bơi lội, nên suốt ngày bơi tung tăng đi chơi. Đi học rất nhức đầu, Cá Vàng chẳng thích đâu.

Cô giáo Ếch mở lớp học nhưng không có học sinh, cô buồn ơi là buồn.

Có cách rồi! Cô sẽ thu hút học sinh bằng tài nhảy của mình. Cô nhảy khá điêu luyện. Đứng trên một lá sen, cô lấy đà, lộn mấy vòng trên cao rồi mới đáp xuống một lá sen khác.

